

TEZA:

Na dziekanie lub wicedziekanie rady okręgowej izby radców pranych nie ciąży prawny obowiązek zawiadamiania rzecznika dyscyplinarnego o ewentualnych uchybieniach w świadczeniu pomocy prawnej przez radców prawnych wyznaczonych jako pełnomocnicy z urzędu. Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie.

WO - 42/22

POSTANOWIENIE
z dnia 8 czerwca 2022 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Rafał Rybnik

Sędziowie: S WSD Paweł Libertowski

S WSD Dariusz Smejda

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z zawiadomienia z dnia 18 września 2021 r. i 10 października 2021 r., polegający na:

- a) niezgłoszeniu przez wicedziekana OIRP odpowiedzialnego za wyznaczenie pełnomocników z urzędu rzecznika dyscyplinarnego o ich postępowaniu,
- b) współudziale wicedziekana OIRP w postępowaniu ustanowionych z urzędów pełnomocników na niekorzyść zawiadamiającego,

na skutek zażalenia uprawnionego w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 465 § 1 i 2 w zw. z art. 329 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 534 z późn. zm.) w zw. z art. 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166).

postanowił:

1. nie uwzględniać wniesionego przez uprawnionego zażalenia z dnia 02 stycznia 2022 r. na postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 06 grudnia 2021 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, z tym, że jako podstawę

odmowy wszczęcia dochodzenia:

- w zakresie czynu opisanego w lit. a wskazać art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.,
- w zakresie czynu opisanego w lit. b utrzymać dotychczasową podstawę (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

2. kosztami postępowania obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 06 grudnia 2021 r. Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie czynu z zawiadomienia z dnia 18 września 2021 r. i 10 października 2021 r., polegającego na niezawiadomieniu przez wicedziekana OIRP r. pr. X,Y odpowiedzialnego za wyznaczenie w sprawie skarżącego pełnomocników z urzędu rzecznika dyscyplinarnego o ich postępowaniu oraz współudziale wicedziekana OIRP r. pr. X, Y w postępowaniu ustanowionych z urzędów pełnomocników na niekorzyść zawiadamiającego, odmówił wszczęcia dochodzenia ze względu na niepopelnienie czynu (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych).

W uzasadnieniu podniesiono, że nie sposób dopatrzeć się jakichkolwiek uchybień w działaniu Wicedziekana Rady OIRP, a tym bardziej jakichkolwiek znamion przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na działaniu czy też zaniechaniu, bowiem Wicedziekan nie był zobowiązany do zawiadomienia rzecznika dyscyplinarnego w sprawie jednego z wyznaczonych z urzędu pełnomocników, natomiast sprawa drugiego pełnomocnika została skierowana do rzecznika. Wobec powyższego Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego KIRP po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego nie stwierdził naruszenia zasady etyki radcy prawnego i postanowił o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł w terminie uprawniony R. L. wskazując, że ustanawiani w jego sprawach z urzędu radcy prawni, wyznaczeni przez Wicedziekana Rady OIRP, w przedmiotowych sprawach nie robili nic lub „pozbywali się ich”. Wicedziekan Rady OIRP nie reagował na ich poczynania, a będąc zawiadomionym o ich praktykach nie przekazał z urzędu sprawy do rzecznika dyscyplinarnego, samemu tłumacząc postępowanie wyznaczonych radców prawnych. Ponadto, zdaniem skarżącego, działania Wicedziekana Rady OIRP wyznaczającego radców prawnych do jego spraw wskazują na prowadzenie z nimi wspólnie i w porozumieniu działań na jego niekorzyść.

W ocenie Sądu zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Po analizie akt sprawy Sąd uznał za zasadne stanowisko prezentowane przez Zastępcę Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego KIRP, a co za tym idzie decyzję procesową o odmowie wszczęcia dochodzenia podjętą przez ten organ jako w pełni właściwą.

W ocenie Sądu czyny zarzucane r.pr. X. Y. w żadnej mierze nie wypełniają znamion żadnego przewinienia dyscyplinarnego znanego Kodeksowi Etyki Radców Pranych. W toku czynności podjętych przez organy prowadzące czynności sprawdzające Sąd nie dopatrywał się żadnych błędów, konsekwencją których mogłoby być uchylenie zaskarżonego postanowienia. Opis czynu nie jest wystarczający dla wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do r.pr. X. Y. Wskazać należy, że na radcy prawnym pełniącym obowiązki Dziekana lub Wicedziekana nie ciąży prawny (tak ustawowy jak i wynikający z zasad etyki) obowiązek zawiadamiania rzecznika dyscyplinarnego z urzędu. Ponadto ustanowienie radców prawnych dla prowadzenia spraw skarżącego było działaniem prawidłowym, a późniejszy fakt prowadzenia ich w sposób zdaniem skarżącego nieprofesjonalny w żaden mierze nie daje podstaw do uznania, iż czyn ten wypełniał znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie. Wskazać jednakże należy, iż jako podstawę odmowy wszczęcia dochodzenia koniecznym jest przyjęcie w zakresie czynu polegającego na niezgłoszeniu przez wicedziekana OIRP odpowiedzialnego za wyznaczenie pełnomocników z urzędu rzecznika dyscyplinarnego o ich postępowaniu art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych z uwagi na fakt, iż opisany czyn nie wypełnia znamion żadnego z przewinień dyscyplinarnych, co zresztą zauważył sam organ wydający zaskarżone postanowienie, mimo to wskazując niewłaściwą podstawę odmowy wszczęcia dochodzenia w tym zakresie. W pozostałej części podstawę odmowy wszczęcia należało pozostawić bez zmian. Wobec bezzasadności skargi oraz dopuszczalności zmiany podstawy odmowy wszczęcia dochodzenia (por. postanowienie SN z 7.12.2021 r., V KK 557/21, LEX nr 3273493.) Sąd orzekł jak w postanowieniu.

Kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążył Krajową Izbę Radców Prawnych na podstawie art. 70² ustawy o radcach prawnych.